

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonaë, 1673

Dubium 15. An graduatio in Theologia vel Canonibus, vel harum
facultatum Lectores, debeant approbari ad confessiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

Atio dubitandi est, quia Tridentin.
 Reomittit hoc munus Episcopis. Sed
 non obstante, pars affirmat va tenen-
 dit quia Trident. non respexit ad cha-
 racterem Episcopalem, sed ad jurisdic-
 tionem, ad quam refertur potestas ap-
 probandi, quando autem agitur de jurif-
 dictione, nomine Episcopi venit non
 illi qui Episcopalem caracterem
 gerit, sed etiam ille qui jurisdictione
 Episcopali gaudet qua quia gaudent Ab-
 bates, de quibus movetur dubium, ideo
 his approbandi ad Confessiones au-
 ctorias illis competit. ita Suar. tom. 4. d.
 1. q. 1. Sanch. lib. 3. de matr. d. 29. Re-
 p. d. in pra. lib. 1. num. 180. & passim

D U B. XV.

Graduatus in Theologia, vel sacris Ca-
 nis, seu harum Facultatum Professor
 approbatione pro audiendis
 Confessionibus.
 Ad §. 1. cit.

Decretum Trid. de audiendis Confessionibus.
 De his non approbandi Confessorium.
 In Theol. vel Canonum est ex se approba-
 tum.
 Contrarium verius 5.
 Explicatio decreti Tridentini.
 Quod non conciliatur.
 Confessorius regularis accipit ab Episcopo solam
 approbationem, sed a Papa per privilegia
 jurisdictionem. m. Sacularis vero utramque ab
 Episcopo. 7 & 9.
 Quod approbatio.
 De his confunditur cum jurisdictione.
 Licet qui dicuntur approbati per se ad Con-
 fessiones sunt illi soli qui legunt in semina-
 riu formari.

Hic dubio occasionem dedit Tri-
 dentin. sess. 23. cap. 15. ubi sic loqui-

tur: Decernit Sancta Synodus, nullum (etiam
 Regularem) posse audire Confessiones (etiam
 Sacerdotum secularium) nec ad id idoneum
 reputari, nisi aut parochiale beneficium, aut
 ab Episcopis per examen (si illis videbitur esse
 necessarium) aut aliis idoneus iudicetur, &
 approbationem, quae gratis detur, obtineat. In
 quibus verbis videntur designari tres
 modi, per quos aliquis potest acquirere
 potestatem audiendi Confessiones.

Nempe primò. Si habeat beneficium
 parochiale, aut secundò. si sit approbatus
 ab Episcopis, aut tertio si aliis idoneus
 iudicetur. Alias autem idoneus nemo
 potiori jure debet ceteri, quam ille de
 quo loquitur titulus dubii, ita Lam. meth.
 p. 1. capit. 12. §. 25. Guttier. Henriq. Cor-
 dub. & alii apud Mirand. in man. tom. 1.
 quest. 25. ar. 9. Et ita Pius V. declaravit in
 B. Et si Mendicantium.

Contrarium tamen tenent Mirand. loco
 citat. Et apud ipsum Suar. quos sequitur
 Quarant. in bullar. v. Confessor. ubi ita de-
 claratum à Sacr. Cardin. Congregat. te-
 statur. Quia verò tota difficultas pendet
 ab intellectu Tridentini, & illius clausu-
 lae: Aut aliis idoneus iudicetur.

Respond. non ostendi ibi tertium mo-
 dum quo acquiratur potestas audiendi
 Confessiones, sed solum insinuari Epif-
 copis non esse examinandos illos, quos
 volunt approbare, quando aliàs, seu
 aliunde jam constat de illorum idoneitate
 ad hoc munus; ut hic sit sensus Conci-
 lii, neminem posse audire Confessiones,
 nisi vel habeat beneficium parochiale, vel
 sit approbatus: pravo quidem examine,
 si non constat de illius idoneitate, aut
 sine examine, quando aliàs constat, seu
 aliunde ut si publicè legat, vel sit gradua-
 tus; ut Concilium illum fortè liberet à
 subeundo examine (saltem ex decencia)
 sed non à se presentando; Quod verò at-
 tinet

REGIA
 CLARINA
 ET
 VENTARIA
 REGVLAS
 ELLARLA
 STOLICA
 III
 B

tinet ad declarationem Pii. V. ille ipse eam revocavit per Bullam posteriorem, quæ incipit: *Romani Pontificis*. Ac rursus Greg. XIII ejus Successor per aliam quæ incipit: *In tanta*. secundum eos à quibus recipitur, de quo in superioribus. Et hæc opinio videtur mihi securior, & quasi sola certa.

6 Quia tamen prior habet suos Authores. Ego utramque conciliando, distinguo inter Confessarios, & priorem de Confessario regulari intelligo: posteriorem verò de Sæculari. Nam quia approbatio non est aliud, quàm iudicium intellectus declarantis aliquem esse aptum ad id, ad quod approbatur, recte Confessarius regularis dicitur satis approbatus, hoc est satis declaratus idoneus; audiendis Confessionibus, hoc ipso quòd gradum accipit Doctoratus, aut munus docendi: quantum verò ad jurisdictionem necessariam ad absolvendum accipit illam à Papa per privilegia; unde quia cathedra vel biretum sufficienter illum approbat, seu idoneum declarat, liber est à se presentando Episcopo.

9 At secus est de Confessario sæculari, quia accipit ab Episcopo non solum approbationem, sed etiam jurisdictionem: atque ideo licet sit Doctor, vel Lector, & consequenter non indigeat approbatione, debet tamen se presentare Episcopo, ut jurisdictionem (quæ caret) accipiat. Origo igitur difficultatis in hac materia inde provenit, quòd approbatio sumitur in diverso sensu, nempe aut pro simplici & nuda declaratione capacitatis, aut pro collatione jurisdictionis: Authores autem secundæ opinionis utrumque confundendo pro utroque simul etiam accipiunt. At Authores primæ distinguendo pro primo tantum, quando agitur de Regularibus.

Cui tamen placet prædicta prima opinio, debet (meo quidem iudicio) distinguere inter ejusmodi Professores, si (ut non raro contingit) unum alterum quis doceat, intra privatos; obscuro alicuius Monasterii huc censeo Professore, ad hoc ut secunda dictam opinionem censeatur virtute lectionis approbatus, sed tales censeri debent, (etiam admittenda declaratione) qui doceant in Seminarijs Collegijs formatis, & à Capitulo tutis.

D U B. XVI.

An Regularis approbatus in una Diocesi seatur approbatus quoad omnem?

Ad §. I. cit.

S U M M A R I U M.

- 1 Approbatus Romæ non debet amplius approbari in alijs Diocesis.
- 2 Confessarius debet approbari in singulis Diocesis.
- 3 Contrarium tamen tenent alij.
- 4 Et utraque opinio est communis.
- 4 Confessarius regul. non accipit jurisdictionem ab Episcopo.
- 5 Quare tamen debet ei presentari.
- 7 Confessarius regul. absolvit independenter Episcopo in casibus Papæ.
- 8 Confessur. semel presentatus, non tenetur se presentare, etiam si transierit in aliam Diocesis.
- 9 Decreta Trid. debent intelligi secundum marginem citata.
- 10 Quando iubetur in iure aliquid fieri semel.
- 11 Legislator edens decretum obscurum libertatem illius explicandi.
- 13 Non refert, à quo Episcopo approbatus sit, suo, vel penitenti.